

dende Arbejdere, som indbefattes deri. Dette Forslag finde vi nu i Nar som en særlig Afdeling i det Lovforslag, som vi i Forening have fremsat, og vi finde en udtrykkelig Angivelse af Mindretallet i Betænkningen og her i Salen af, at man paatænter denne Del af Loven som en midlertidig Foranstaltning. Dette Forslag har jeg i Fjor paa Udvælgets Anmodning udarbejdet som et Forsøg, idet man spurgte mig, hvorledes jeg kunde tænke mig, det kunde blive muligt at bringe en Understøttelseslov for Arbejdere i de ikke farlige Virksomheder i Forbindelse med den gældende Alderdomsunderstøttelseslov. Dette Arbejde paatog jeg mig saa, og det er for saa vidt mit eget Forslag med et enkelt Ændring, jeg om lidt skal tale om, som nu fremtræder som Ændringsforslag til Lovforslaget, som efter Vedtagelsen altsaa skal udgøre en Del af Loven. Jeg bestrider nu det ærede Mindretalls formelle Ret til at høre sig ad som, det har gjort; Mindretallet er imidlertid ogsaa Forslagsstiller til det Lovforslag, som ligger paa Tingets Bord, som ikke indeholder en saadan Understøttelses-Afdeling. Flertallet finder derefter ikke, at det er rigtigt handlede af Mindretallet over for os andre Forslagsstillere, at man har bragt denne meget omfattende Sag, denne Tillægslov, som slet ikke staar i nogen som helst Forbindelse med den øvrige Del af Loven, ind i Forhandlingerne om Loven. Imidlertid, det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved. Mindretallet har altsaa vist mit Arbejde den Tillid at optage dette Forsøg og har kun foretaget den Tilhøjelse, der findes i det sidste Punktum af § 19, hvorom jeg senere skal sige et Par Ord. Det er imidlertid, som allerede den højtærede Indenrigsminister har udtalt, undgaaet Mindretallets Opmærksomhed, at de ved at indstille det særlige Forslag i Lovforslaget ere komne i Modstrid med Lovforslaget, paa et meget væsentligt Punkt, idet den Definition af Arbejdere, som forud staar i Lovforslaget som gældende for alle Arbejdere, som henhøre under Loven, aldeles ikke vil kunne finde Anvendelse paa de Arbejdere, der komme ind under Understøttelsen. Der er for Resten ogsaa derved fremkommet andre Uoverensstemmelser, men jeg skal ikke dvæle derved. Hvad nu det sidste Punktum af § 19 om Fiskerne angaar, hørte jeg nok, at det ærede Medlem for Fredericia (Dusen) er kommet til Erkendelse af, at Fiskerne just ikke vilde saa saa overordentlig megen Glæde af den. Det ærede Medlem gaar ikke saa vidt som en af hans Meningsfæller i Fjor, som jeg tror havde Ret. Han erklærede nemlig, at

Fiskere, der erholdt Legemsbestadigelse, overhovedet ikke eksisterede, Statistikken viste — udtalte han — at de druknede, de omkom, men de kom aldrig til Skade. Naar dette var Tilfældet, og den Statistik, som den Gang fremførtes, viste dette, vil det ses, at der absolut ikke vilde blive givet noget til Fiskerne i Genhold til det ærede Medlems og hans Meningsfællers Tilhøjelse til mit Forslag fra i Fjor. Desto besynderligere er det imidlertid, naar det ærede Medlem og hans Meningsfæller foreslaa, at Statskassen netop til Fiskerne skal betale $\frac{3}{4}$ af Understøttelsen, medens den af de andre Understøttelser kun skal betale Halvdelen. Jeg tror nok, at Kommunerne uden nogen Risiko kunde paatage sig at betale Halvdelen ogsaa til de tilstadedkomne Fiskere, thi hvis der overhovedet er Fiskere iblandt dem, der blive Invalider, saa er det i alt Fald meget faa, færre end i andre Samfundsklasser, og der er da ikke Uledning til, at Statskassen skal betale $\frac{3}{4}$ til Fiskerne, naar de blive Invalider, men derimod kun Halvdelen af Understøttelsen til alle de andre, som blive Invalider. Nej, jeg haaber, at der snart skal kunne komme Forslag til Forsamlingen til Fordel for forulykkede Fiskeres efterladte, som vil hjælpe dem paa en mere effektiv Maade end den, hvorpaa det ærede Medlem for Fredericia og hans Medforslagsstillere have tænkt at hjælpe dem ved deres Ændringsforslag, efter hvilket Enter og Born slet ikke kunne faa noget. Helst skulde det vel ske under den højtærede Indenrigsministers Auspicer, men jeg vil i alt Fald have min Opmærksomhed overordentlig stærkt henvendt paa denne Sag, efter at jeg gentagne Gange har erfaret, i hvor høj Grad Stemningen i dette Ting er for at komme hen til noget saadant. Jeg tænker da, at de Medlemmer, der have talt saa smutt om Fiskerne under disse Forhandlinger, ville vise den samme Interesse for dem, naar vi komme ind paa, hvad der maa heds for at forsørge de omkomnes Efterladte. Jeg skal i alt Fald være paa Pletten. Men jeg vender efter denne Digression tilbage til Understøttelsesloven. Herom siger det ærede Mindretal, at det vil have lange Udsigter for de andre Erhverv, særlig for Landbruget, hvis vi nu vedtage en Lov om Ulykkesforsikring for industrielle Virksomheder og for maskinelle Driftsulykker. Derfor ønsker man en midlertidig Foranstaltning for Landbruget og Fiskeriet, og denne Midlertidighed ere da tænkt udstrakt til 10 Nar, som er den Tid, der vil hængaa, inden Statskassens Tilskud har naaet sit Maximum. Jeg tror ligesom det ærede